1

U Nelly doma zhasla televize zrovna uprostřed jednoho dílu ze seriálu Farmy ve Slunečném údolí. Dilys Burtonová z pošty se právě chystala sbalit si kufry a utéct do Španělska s Berniem Melrosem z farmy. Najednou obrazovka zčernala a Dilys a Bernie zmizeli dřív, než bylo v plánu.

Během jediné zuřivé chvilky se ze všech členů rodiny Mortonových stali odborníci na opravy televizorů. Nellyin tatínek s ní cloumal, maminka do ní třískala, Nelly s ní třásla a Asti na ni nasupeně zírala. Jenže nic nezabralo. Televizor byl úplně kaput.

„Typický," zaúpěla Asti. „A zrovna, když to začínalo být napínavý."

„Já bych řekl, že je Dilysin manžel dostihne na letišti," prohlásil tatínek.

„Já myslím, že si Bernie zapomněl pas, budou se pro něj muset vracet a Jason tam na ně bude čekat," odtušila Nellyina maminka.

„Já se domnívám, že Bernie dostane za volantem infarkt, ale jeho ovčácký pes zachrání situaci, dá mu umělé dýchání a doveze je na letiště. Jenže už na dálnici si Dilys uvědomí, že vlastně nemiluje Bernieho, ale ovčáckého psa Fleka, takže po rychlém polibku a objetí zanechají Bernieho na parkovišti u benzínky a utečou spolu do Španělska, kde si otevřou taneční bar, budou tančit flamengo a žít šťastně až do smrti."

Všichni se na Nelly podívali.

„Dělám si legraci," usmála se.

„Nicméně je to zajímavá teorie," pochichtával se tatínek. „Rád bych viděl, jak se z ovčáckého psa stane učitel flamenga."

„Olé!" vyskočila Nellyina maminka z křesla a srazila paty k sobě.

„Psi tancovat neumějí," zabručela Asti, kterou nijak zvlášť nenadchl duch, v němž se hovor nesl, „a neřídí taxíky."

„To máš pravdu," přitakala maminka a plácla sebou zpátky do křesla. „Co budeme dělat teď?"

Všichni upírali prázdný pohled na televizní obrazovku.

„Budeme dělat to, co lidi dělali před vynálezem televize!" prohlásil tatínek.

„A to bylo co?" zeptala se maminka.

Tatínek otevřel pusu, zase ji pomalu zavřel a obrátil prázdný pohled k televizi.

„Nejspíš si cídili dinosaury," pronesla Nelly.

„Dinosauři jsou na mytí moc velcí," oponovala Asti.

„Já vám řeknu, co lidi dělali, než byla vynalezena televize," vložila se do toho maminka. „Uklízeli si u sebe v pokoji!"

Nelly i Asti tuhle teorii okamžitě zamítly s kyselým výrazem ve tváři.

„Mohli bychom hrát karty," řekl tatínek.

„Žádné karty nemáme," zarazila ho maminka. „Tetička Vi je loni o Vánocích pozvracela."

Nelly a Asti si vzpomněly na tetičku Vi, jak vypila o tři šery koktejly víc, než měla.

„A co šarády?“ zkusil tatínek. „Loni o Vánocích se nám šarády moc líbily!“

„*Tobě* se loni o Vánocích šarády moc líbily, Clifforde. Nikomu jinému ne,“ namítla maminka.

„No tak, Nelly, začni!“ pobízel ji tatínek, kterého se náhle zmocnil duch Vánoc, ačkoli byla půlka června.

„Vážně musím?“ vzdychla Nelly.

„Je to větší zábava než si uklízet v pokoji,“ podotkl tatínek, který už si poposedl na kraj křesla a chystal se soustředit na hru.

Nelly se pomalu zvedla z křesla a zůstala sklesle stát před zbytkem své rodiny.

„Tak co je to? Je to nějaký film? Je to hra? Kniha? Nebo písnička?“ vyptával se dychtivě tatínek.

Nelly se náhle napřímila. „Je to telefon!“ zvolala a vyběhla z obývacího pokoje a po schodech do patra. Zachránilo ji zvonění – spásné zadrnčení telefonu v jejím pokoji.

„Musím běžet! Někdo chce, abych u něj hlídala příšerky!“ zavolala přes rameno. „Asti může hrát místo mě!“

Asti zaúpěla a zabořila tvář do polštářů. Nelly mezitím vtrhla do svého pokoje a zvedla telefon.

„Haló!“ řekla udýchaně. „Tady Nelly, chůva pro příšerky!“

„Ahoj, tady Bello!“ zabučel hluboký zvučný hlas na druhém konci. „Nemůůůůůůůžeš nám dnes, prosím, pohlídat příšerkůůůůůůů od půůůůůůůl sedmé do půůůůůůůl desáté?“

Volali Bůkurkové z čísla 11 ve Fialkové ulici.

„Moc ráda, kámo Bello!“ neodpustila si Nelly.

